

‘येथे बहुतांचे हित ।’

“Techno-Social Excellence”

**Marathwada Mitramandal's
Institute of Technology (MMIT)**

Approved by AICTE | Recognized by DTE
Affiliated to SPPU | Accredited with 'A' Grade by NAAC

Survey No. 35, Vadgaon Shinde Road, Lohgaon, Pune 411047.

Ph. : 7447786623, 7447786624

Email : principal@mmit.edu.in | www.mmit.edu.in

प्रतिबंध

Year of Publication 2020-21

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद
विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान
NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL
An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

*The Executive Committee of the
National Assessment and Accreditation Council
on the recommendation of the duly appointed
Peer Team is pleased to declare the
Marathwada Mitra Mandal's
Institute of Technology
Lohgaon, Dist. Pune, affiliated to Savitribai Phule Pune University,
Maharashtra as
Accredited
with CGPA of 3.03 on seven point scale
at A grade
valid up to August 15, 2023*

Date : August 16, 2018

Director

OUR INSPIRATION

Hon. Late Shankarraoji Chavan

Ex - Home Minister, Govt. of India,
Ex - Chief Minister of Maharashtra State
Founder President - Marathwada Mitramandal, Pune

Hon. Late Vilasraoji Deshmukh

Ex - Cabinet Minister of Science, Technology & Earth Sciences, Govt. of India,
Ex - Chief Minister of Maharashtra State,
Ex - President - Marathwada Miramandal, Pune

‘येथे बहुतांचे हित ।’

Marathwada Mitramandal, Pune

MISSION OF THE TRUST

To impart quality education for professional excellence and sustainable development through continual improvement and team work

SOLE OBJECTIVE OF THE TRUST

Welfare of Masses

(‘येथे बहुतांचे हित’)

The trust "Marathwada Mitramandal, Pune" was established in 1967 by Hon. (Late) Shri. Shankarraoji Chavan, Former Home Minister, Govt. of India as the "Founder President".

The trust had started its activity with the objective of providing Hostel or similar accommodation in Pune to the students. This trust is established through the inspiration of socially and educationally charged personalities with motto “Welfare of Masses” (‘येथे बहुतांचे हित’). Mass education, co-education and dedication towards overall development of the region are watchwords of the trust. At its various educational campuses the trust has created excellent facilities of education, catering the need of Architecture, Interior Design, Management, Law, Commerce, BCS, BCA, BBM, BBA, Pharmacy, Polytechnic, Engineering, etc, which provide excellent education to more than 15,000 students.

EXECUTIVE COMMITTEE

Shri. S. D. Ganage
B.E., M.M.S., Industrialist
President

Prin. B. G. Jadhav
M.Com., MIMA
Executive President

Dr. M. V. Surywanshi
M.Sc., Ph.D., Ex. Chairman, MPSC
Vice President

Dr. N. V. Biradar
M.Sc., Ph.D., Academician
Dy. Ex. President

Shri. B. V. Deshmukh
B.E. (Mechanical)
Dy. Ex. President

Shri. K. H. Mungale
Industrialist
Secretary

Shri. A. S. Pawar
Civil Engineer
Treasurer

Shri. S. S. Garge
B.E., Senior Executive
Joint Secretary

Shri. J. M. Pawar
B.Sc., M.C.M.
Joint Secretary

Dr. V. S. Patil
M.S., Surgeon
Member

Pri. D. S. Bhandari
M.Com., M.A.
Member

Shri. N. B. Jadhav
B.Sc., B.Ed.
Member

Dr. S. H. Gawhane
M.Sc., Ph.D.
Member

Shri. T. P. Niwalikar
M.A.
Member

Shri. S. S. Suryawanshi
M.Com., ACA
Member

FROM THE DESK OF PRINCIPAL

Dr. Rupesh V. Bhortake

Ph.D (Mechanical Engineering)

Welcome to Marathwada Mitra Mandal's Institute of Technology (MMIT), Lohgaon, Pune. The Institute runs under graduate Engineering Programs such as Computer Engineering, Mechanical Engineering, Civil Engineering and courses in emerging areas such as Mechatronics Engineering and also it has planned to introduce a course on Artificial Intelligence and Data Science from AY 2021-22. The vision of the Institute is "Techno - Social Excellence".

MMIT focuses not only on academics but also on providing opportunities to students to explore their own capabilities and their areas of interest, curricular, co-curricular and extra curricular activities.

MMIT aims to develop soft skills that will equip them to manage and lead the various opportunities and challenges of the society.

The Institute is accredited with "A grade" by National Assessment and Accreditation Council (NAAC).

The Institute is also recognized as a nodal centre for Virtual Laboratory from IIT Bombay.

MMIT strives for imparting quality technical education by adopting best possible standards for continual improvement in skills with awareness of social responsibilities to meet expectations of stakeholders of the Institute.

We are committed to promote value based engineering education as per the need and expectation of Industries and society.

The corporate relation division (CRD) Cell provides 100% placement opportunities to eligible students. Our alumni have been placed in reputed Organisations like Tata Motors, Volkswagen, Cognizant, Technology Solutions, Capgemini, Tech Mahindra, Infosys Technologies, L and T Infotech, Synechron, Persistent Systems Ltd., Mahindra and Mahindra etc.

The Marathwada Mitra Mandal trust has established Make it happen Center for Invention, Incubation and Innovation where students get the opportunity to bridge the gap between industry and academia in the field of Technology.

We at MMIT, believe in learning by capturing set of experiences and enable students to explore new realms of wisdom. Efforts are directed to accommodate and address the expectations of each student.

Vision

"Techno-Social Excellence"

Mission

Our Mission is to

- ◉ Enhance technology transfer
- ◉ Implement entrepreneurship
- ◉ Promote global competency
- ◉ Integrate innovative pedagogy
- ◉ Create excellent human resource

FROM THE DESK OF FUNCTIONAL HEAD MAGAZINE, BROCHURE & NEWSLETTER

Mrs. Reena Kokane
(Librarian)

Greetings Readers,

I'm Mrs. Reena Kokane- Gaikwad, Librarian and the functional head of the magazine, Marathwada Mitra Mandal's Institute of Technology (MMIT).

I extend warm welcome to you all to MMIT, a milestone of academic excellence and extra curricular performances which has enlarged and enriched Punes educational map.

We create an ideal college environment for our students, especially during the lockdown, we have provided maximum support for a number of students in distress. Our society has the privilege to have a healthy and harmonious ambiance and the credit goes to the amazing foresight of the college Management and efforts put in and teamwork by the learned teachers and the students.

This Institute has made a phenomenal contribution in building careers and personalities of countless students who have made us proud by achieving laurels for the college, state, and the country. The college conducts a range of events to impart life skills and global competencies.

Different activities like NSS, Student Welfare Readers Club, Anubhuti event, etc. include love for social service, discipline, awareness for one's right and duties, pride for Indian culture, tradition and also makes them good human being's and confident leaders. The Departmental cells like ICON and MESA are also established and are managed by the students who showcase a lot of team work and enhance leadership qualities. This college magazine is an excellent platform for writers and poets to display their talent by writing their stories, essays, poems and informative articles for publication in the magazine.

FROM THE DESK OF EDITORIAL

Mrs. Devayani J. Bonde
(Asst. Professor)

Mrs. Leena Deshmukh
(Asst. Professor)

Mr. N. B. Dhamane
(Asst. Professor)

Komal Sharma
(Student Member)

Dhiraj Pandey
(Student Member)

Manali Pundkar
(Student Member)

Vijay Chavan
(Student Member)

"Pratibimb" enters into another year with Publication, a budding tender plant flourishing into a self - Contending tree grounded firmly into the past and solidifying the future.

It continues to provide platform to Staff members and students to showcase their hidden talent. The editorial board went through a stupendous task of selecting and finalizing the best of the best creative material for magazine. We are overwhelmed with the humongous response both by the student and the staff members with their drafts.

"When you write more and more personal it becomes more and more Universal." Writing is an act of reacting to the environment around you. An expression is a Basic Instinct of thoughtful mind and the act of writing is one of the fountain head of ideas that springs into poem or article. The writing comes to life when it meets its reader. Students are most enthusiastic budding creative expressionist who just need a platform to throw their ideas and emotions on the paper. A college magazine is there to capitulate all those expressions for the test full readers. "Pratibimb" is always one of the most eagerly awaited moments every year for students, staff and all those associated with MMIT family. The college magazine which showcase the literacy expressions, social awareness and recognition to all the achievers in the academic and extracurricular activities, strengths the internal bonding amongst the "MMITIANS" as one family.

In the ongoing pandemic situation, we tried our best to accommodate all the deserving articles, poems, sketches and photographs into the magazine with a hope that, this edition of "Pratibimb" will set the bar higher with its interesting and novel content which will certainly astonish the reader. We would be delighted to receive your valuable feedback for motivation and self-retrospection.

MAGAZINE PUBLICATION

PUBLICATION OF MAGAZINE 2019-20

Proudly presents the previous year magazine 2019-20 of the Marathwada Mitramandal's Institute of Technology, Lohgaon. College magazine has great educational values which encourages students to reflect in the form of writing and drawing creatively. In fact young talents often find their first exposure through this medium. The magazine also records the achievements and various activities of the institution. The presenters are (serially from the left) Prof. Eknath Kurhe, Dean student affairs, Prof. Dr. Rupesh Bhortake, Principal of MMIT, Prof. Reena Kokane-Gaikwad, Librarian of MMIT; Prof. Tejaswini Bhoys, Teacher, Computer Dept.

MEDIA COVERAGE

एमएमआयटीत प्रकल्प स्पर्धा

लोकमत न्यूज नेटवर्क

विमाननगर : मराठवाडा मित्र मंडळ, पुणे संस्थेच्या सुवर्ण महोत्सवी वर्षानिमित्त लोहगाव येथील एमएमआयटी अभियांत्रिकी महाविद्यालयात राज्यस्तरीय प्रोजेक्ट कॉम्पिटिशनचे आयोजन केले होते. संस्थेचे कार्याध्यक्ष भाऊसाहेब

जाधव, सचिव किशोर मुंगळे तसेच प्राचार्य डॉ. रुपेश भोर्तके यांच्या हस्ते उद्घाटन झाले. राज्यभरातून विविध अभियांत्रिकी, तंत्रनिकेतन व १२ वी विज्ञान शाखेचे एकूण २०५ विद्यार्थी सहभागी झाले होते. या स्पर्धेमध्ये विजेते, उपविजेते तसेच उत्तेजनार्थ असे विविध विद्यार्थ्यांना एकूण रुपये ७५,०००/- पर्यंतचे रोख पारितोषिक

देऊन गौरव केले. अभिजित पाटील, दादासाहेब लांडगे, दिनेश चव्हाण, सुयश बारणे, विशाल वाकचौरे, कविता लांडगे, राहुल महाले यांनी परीक्षक म्हणून काम पाहिले. विभाग प्रमुख प्रा. सुभाष राठोड, प्रा. रजत पाटील, प्रा. डॉ. उमेश मोहरील, सर्व शिक्षक, शिक्षकेतर कर्मचारी व स्पर्धक विद्यार्थी उपस्थित होते.

अनुभूती-२०२०

आयोजन उत्साहात

विमाननगर : लोहगाव येथील मराठवाडा मित्रमंडळ इन्स्टिट्यूट ऑफ टेक्नॉलॉजी, महाविद्यालयाचे वार्षिक स्नेहसंमेलन उत्साहात पार पडले. या कार्यक्रमाला प्रमुख पाहुणे म्हणून टाटा क्लसटरचे प्रमुख समित जोशी उपस्थित होते. कार्यक्रमाची प्रस्तावना डिन, स्टुडंट अफेअर प्रा. एकनाथ कुहे यांनी केली. प्राचार्य डॉ. रुपेश भोर्तके यांनी वार्षिक अहवाल सादर केला. विद्यार्थी प्रतिनिधी म्हणून आशिष गोमासे, अजिंक्य सुर्यवंशी, सिमरन शर्मा आणि साक्षी पवार यांनी कार्यक्रमाची धुरा सांभाळली.

कार्यक्रमाची संकल्पना 'इन्क्रेडिबल इंडिया' अशी होती. सांस्कृतिक कार्यक्रमाचे संयोजन प्रा. शीतल नेरकर व प्रांजली देशमुख यांनी केले. संमेलनास संस्थेचे कार्याध्यक्ष भाऊसाहेब जाधव, सचिव किशोर मुंगळे आणि प्राचार्य डॉ. रुपेश भोर्तके यांचे मार्गदर्शन लाभले. या कार्यक्रमास शिक्षक- विद्यार्थी यांनी उत्स्फूर्त प्रतिसाद नोंदविला.

एम एम आय टी महाविद्यालयात ऑनलाईन टेक्नो-साय मोठ्या उत्सावात साजरा केला....

● बाळकडू : सुरेश पाटील,

संपर्क: ९९७५०४८३७९

शेवगांव लोहगाव

मराठवाडा मित्र मंडळाच्या लोहगाव येथील एम. एम. आय. टी. अभियांत्रिकी महाविद्यालयात राज्यस्तरीय प्रोजेक्ट कॉम्पिटिशन टेक्नो-साय २०२१ चे ऑनलाईन पद्धतीने आयोजन सोमवार दिनांक २१ जून रोजी करण्यात आले होते. स्पर्धेचे उद्घाटन प्राचार्य डॉ. रुपेश भोर्तके यांनी केले. याप्रसंगी प्रमुख पाहुणे उद्योजक आकाश

खरोटे यांनी विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले तर कार्यक्रमाची प्रस्तावना डॉ. उमेश मोहरील यांनी केली. या स्पर्धेसाठी राज्यातील विविध अभियांत्रिकी आणि तंत्रनिकेतन महाविद्यालयाचे एकूण ३४० विद्यार्थी

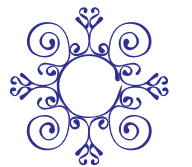
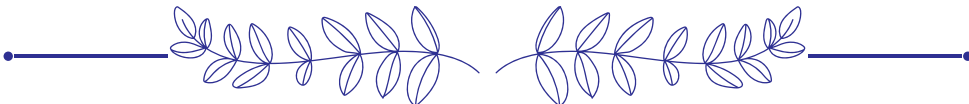
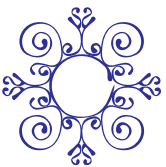
सहभागी झाले होते. या स्पर्धेतील विजेत्यांना २१००० पर्यंतची रोख पारितोषिक देण्यात आली. या स्पर्धेसाठी संस्थेचे अध्यक्ष श्री. शिवाजीराव गणगे, कार्याध्यक्ष भाऊसाहेब जाधव, सचिव किशोर मुंगळे, सहसचिव अण्णासाहेब पवार यांचे मार्गदर्शन लाभले. या स्पर्धेचे समन्वयक म्हणून प्रा. एकनाथ कुहे, प्रा. संजय अग्रवाल व प्रा. अभिनव व्हेते यांनी काम पाहिले. याप्रसंगी महाविद्यालयाचे सर्व विभागप्रमुख, शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचारी उपस्थित होते.

VISIT AND DONATION AT SARTHAK SEVA SANGH

Marathwada Mitra Mandal's Institute of Technology organized a visit to Sarthak Seva Sangh, Ambale, Saswad-Yavat Road, Taluka Purander, Saswad, Pune for creating social awareness among students.

Sarthak Seva Sangh is a not-for-profit, non-governmental organization, founded in 2009 by Dr. Anil Kudia at Ambale village near Saswad in tehsil Purandar of district Pune. Sarthak organization has been set up to work with grassroots initiatives for the effecting positive changes in the lives of underprivileged children who live in the slums, on the roadsides in the street, children of single parents, children from disturbed families, children of sex workers, juvenile drug addicts and children who are in distress.

Teaching, nonteaching staff and students visited and donated food and school stationary material to children as well as had interaction with Dr. Kudia regarding their motive and work.

SOCIAL RESPONSIBILITY

Girl Students Strengthening Workshop

Tree Plantation at ZP School

Street Play on Tobacco Free India

Swaccha Abhiyan at Vadhu Budruk

Pledge on No Tobacco Day

NSS Day Exhibition

Mask Distribution

Blood Donation at Sasoon Blood Bank

Visit & Donation at ZP School

International Yoga Day

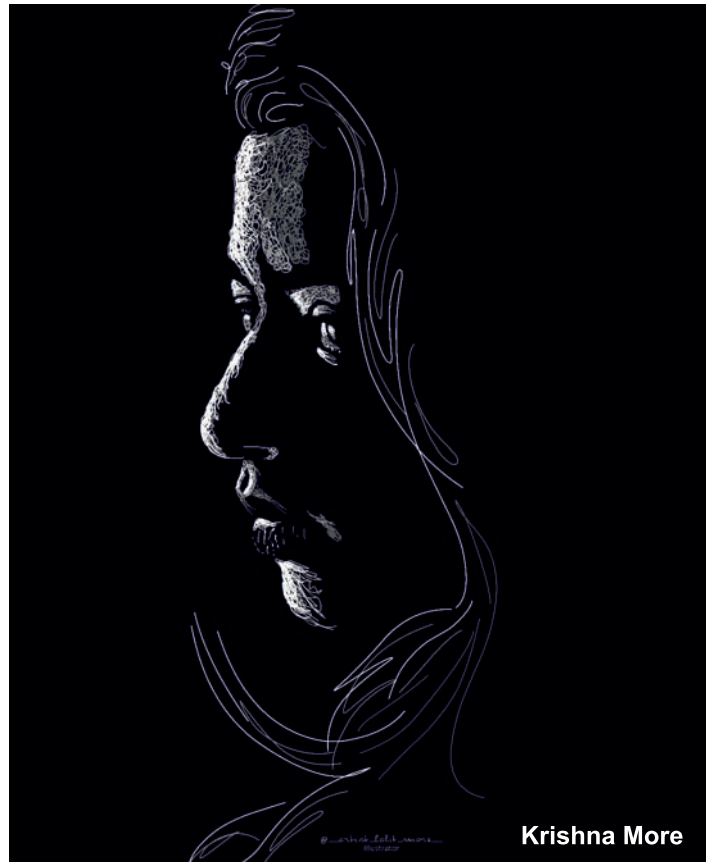
World Environment Day

Swaccha Abhiyan at Vadhu Budruk

Visit & Donation at ZP School

P
I
N
K
M
A
N

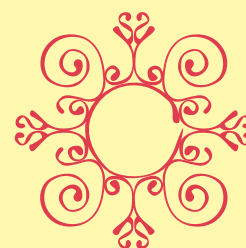
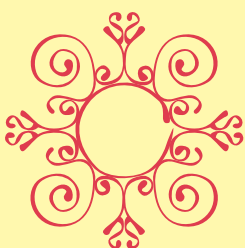

Vaibhav Gajbhare

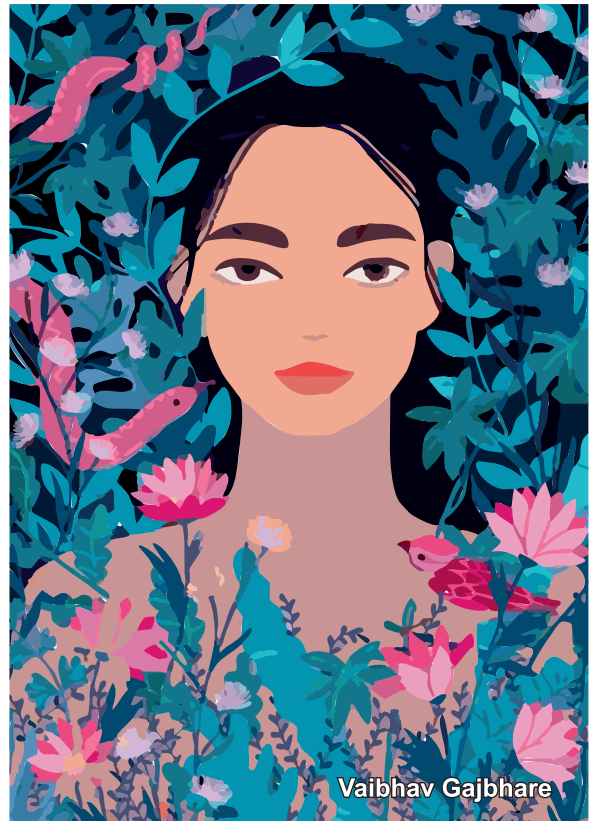

Vaibhav Gajbhare

Bhagyashree Bhosale

ART GALLERY

कॉलेज जीवन हे एक वेगळे विश्व...

प्रत्येकाच्या आयुष्यातील हा एक महत्त्वाचा टप्पा. शाळेपेक्षा येथे वेगळे वातावरण. या वळणावरच प्रत्येकाला चांगल्या किंवा वाईट सवयी लागतात. कॉलेजच्या प्रारंभी काहीच माहिती नसल्याने, अनेकजण बावरून जातात. इतरांना माहिती विचारण्याची मनात भिती किंवा कमीपणा असतो. अशा विविध शंका कुशंका मनात घर करून असतात. त्यातच कॉलेज लाईफ सुरु होते. सुचना फलक बघण्याची सवय, सुचना फलकावर विविध नोटीस लावलेल्या असतात. ती नोटीस काय आहे याची येता-जाता बघण्याची सवय करावी. त्यामध्ये परीक्षेचे वेळापत्रक, सांस्कृतिक कार्यक्रम व त्यांच्या तारखा, शिष्यवृत्ती अर्ज, सहली यासह महाविद्यालयात राबविण्यात येणाऱ्या उपक्रमाची माहिती होते. त्याकरीता प्रत्येक नोटीस ही काळजीपूर्वक वाचावी.

कॉलेज मित्रांमध्ये वावरताना दिखाडपणा करू नये, राहणीमान चांगली असावी; परंतु सर्वांपेक्षा वेगळे वाटेल असा दिखाऊपणा करू नये. तसेच मित्र बनविताना सतर्कता बाळगणेही आवश्यक आहे. खर्चिक मित्रांची संगत करताना दहा वेळा विचार करावा. त्यामधून केवळ पैसाच खर्च होत नाही तर वाईट सवयी व व्यवने लागण्याचा मोठा धोका असतो. त्याकरिता निर्व्यसनी व ज्यांना परिस्थितीची जाणीव आहे अशा मित्रांची संगत करावी.

जिवनात नियोजन हे फार महत्त्वाचे आहे. मग ते वेळेचे असो किंवा पैशाचे. नियोजनामुळेच माणूस हा जीवनात यशस्वी होतो. त्याकरीता कॉलेजमध्ये पाऊल ठेवल्यानंतर अभ्यास, घरातील कामे तसेच मित्र यांना किती वेळ द्यावा याचे दररोजचे नियोजन आवश्यक आहे. तसेच घरातून मिळालेले पैसे नियोजनानुसारच खर्च करावेत.

नक्कल करणे टाळावे, कॉलेज जीवनात मौजमजा जरूर करावी; परंतु लेक्चरला दांडी मारून बाहेर चहाच्या टपरीवर गप्पा मारीत बसणे टाळावे. अनेकजण आपल्या प्राध्यापकांची नक्कल करीत असतात. त्याउलट प्राध्यापकांचा सन्मान करायला शिका. त्यामुळे मनात त्यांच्याविषयी आदर निर्माण होईल, शिक्षणाचीही गोडी निर्माण होईल.

- जय राठोड

शिक्षक दिन

आपल्याला सुंदर आयुष्य दाखवणारे, आपले आई-वडिल आपल्यासाठी सर्वस्व असतात, पण त्याच आयुष्याच्या वाटेवर कुठे थांबायचे, कुठे वळत घ्यायचे, कुठे चालायचे, हे सांगणारे मात्र आपले गुरुच असतात. वेगवेगळ्या रुपात, स्वरूपात ते आपल्याला अनेक गोष्टी शिकवून जातात. आई-वडिलांनंतर आपल्याला हक्काने बोलणारी, रागवणारी, प्रसंगी मारणारी ही एक व्यक्ति म्हणजे 'शिक्षक'. त्यांच्या ह्या वागणुकीमुळे आपल्याला त्यांचा प्रचंड राग येतो, हे साहजिकच; परंतु हे सगळ करताना त्यांच्या मनामध्ये एक स्वच्छ, निर्मळ भावना असते, की माझा हा विद्यार्थी / विद्यार्थीनी इथे चुकलाच पण पुढे चुकायला नको, मी त्याच्या चुका पदरात घेईल, पण पुढची व्यक्ती घेईल की नाही, माहित नाही.

तोंडावर गोड-गोड बोलून मागे थट्टा करणारे लाखो असतात, पण हक्काने बोलणारी व्यक्ती खरी आणि आपली असते. पण जोपर्यंत ते आपल्या सोबत आहेत तोपर्यंत ते आपल्याला समजत नाही, आपण त्यांच्याशी उद्धटपणे वागतो, त्यांना काहीही बोलतो, त्यांची किंमत आपल्याला त्यावेळी कळत नाही आणि ज्यावेळेस कळते तेव्हा वाटल तरी आपण त्यांना दिलेली वाईट वागणुक बदलू शकत नाही. विचार करा आपल्याला अ, आ... आई शिकविणाऱ्या शिक्षकांना जर आपल्याला ती शिकवली

नसती, तर शिक्षक या शब्दासारख्या अनेक शब्दांचा अर्थ माहित असूनसुद्धा आपल्याला ते वाचता आले नसते.

आपल्याला वाचवणारे डॉक्टर देव असतील, संपूर्ण जगाला अन्न पुरवणारा शेतकरी महान असेल, आपले संरक्षण करून स्वतःचा जीव धोक्यात घालणारे सैनिक महान असतील, पण या सगळ्यांपेक्षा श्रेष्ठ असतात ते आपले शिक्षकच. कारण या सगळ्यांना घडवण्याचे काम शिक्षकच करतात. खरतच समाज घडवण्याचे काम गुरु करतात, मग आपण त्यांच्यासाठी काय करू शकतो ? तर ते ज्या आदराचे मानकरी आहेत तो त्यांना देणे.

खरतर ते इतके श्रेष्ठ असतात की गोष्ट त्यांच्या हक्काची आहे, ती सुद्धा ते मागत नाहीत, आग्रह करत नाहीत.

पण आपल्या पिढीची सगळ्यात मोठी खंत म्हणजे, शिक्षक वर्गात आल्यानंतर आपण उभं राहून त्यांना नमस्कार देखील करत नाही. हा असा सन्मान आहे की आयुष्यात आपल्याला पुन्हा वाटल द्यावा तरी तो देता येणार नाही.

काहीना हे पटणार नाही, पण आपल्या गुरुजनांसाठी आपण त्यांना दिलेला आदर ही लाखमोलाची गोष्ट आहे. आपण त्यांना इतर काही देऊ शकलो नाही, तरी चालेल पण त्यांच्या वाट्याचा आदर त्यांना नक्कीच दिला पाहिजे आणि आपण तो देऊ.

एक जळजळीत सत्य!

कोणत्याही क्षेत्रात कार्यरत असताना जसजशी प्रगती सुरु होते तसतसा छुपा विरोध हा वाढू लागतोच; सुंदर वेलीच्या खोडावर बांडगूळ वाढावा तसा. हा निसर्गाचाच नियम आहे. पण आपल्याला त्याची पुसटशीही कल्पना नसते. सुरुवात तुमच्या जवळ असणाऱ्या लोकांकडूनच होते. मग तुमची प्रगती डोळ्यात सलते आणि डोक्यात भणाणू लागते तेव्हा कारस्थानांच्या बिया पेरल्या जातात. खुरट्या विचारांचे कावळे एकत्र जमू लागतात आणि व्रणार्त शिशूच्या पंखावर चोच मारण्याची संधी शोधू लागतात.

मग तुमच्यावर आरोप होतात गैर व्यवस्थापनाचे, गैर कारभाराचे, भ्रष्टाचाराचे ! तुम्ही भांबावता, हडबडून जाता. कारण हा हल्ला तुम्हाला अपेक्षित नसतो आणि मग तुम्ही प्रत्युत्तराची तयारी करू लागता. शब्दाला शब्द वाढतात... त्यांची धार तिखट होते... विरोधकांना आयते खाद्य मिळते आणि नेमक्या याच क्षणी तुमच्या हातून आजवर न झालेली गफलत होऊ शकते.

सत्यनिष्ठ, प्रामाणिक लोक कामाच्या ओझ्याने दबून जात नाही; पण मिथ्या आरोपांच्या हल्ल्यामुळे खचून जातात. त्यांच्या आत्मविश्वासाला तडा जातो आणि मग प्रत्युत्तरे देण्याच्या घाईगर्दीत तो आजवर सांभाळलेले संतुलन गमावून बसतात. नुकसान हे क्षणाला होते.

त्यामुळे जेव्हा तुम्ही अर्थशून्य नौटंकीला सामोरे जाल, विषारी टिकेचे फुत्कार ऐकावे लागतील, तुमच्याबद्दलची व्यक्त होणारी मते चुकीच्या मार्गावर दाखविलेल्या दिशांचे प्रतिबिंब ठरू लागतील, तेव्हा ताठ मानेने उभे राहायचे आणि एकही शब्द न बोलता तेथून निघून जायचे, यातच खरे शहाणपण आहे. हा पळपुटेपणा नाही. ही पाठ दाखविण्याची प्रवृत्तीही नाही. तर ही

शहाणी, समंजस पणाची, सन्मानाची भूमिका आहे. प्रत्युत्तर देणे, आवाज चढवणे म्हणजे एका अर्थी होणाऱ्या आरोपांना स्विकृती देण्यासारखेच ठरते. प्रत्येक प्रत्युत्तराची एक वेळ असते. अपमान विसरायचे नसतात, तर ते मनाच्या हळव्या कोपऱ्यात जपायचे असतात. त्यांची बोच रोज लागता कामा नये; पण त्यांचा सल मात्र खोलवर दडलेला बरा. कारण तो पुढच्या वाटचालीला मार्गदर्शक ठरतो.

यश पचविणे एक वेळ सोपे, पण आरोप रिचवणे खूप कठीण. 'हेचि फल काय मम तपाला ?' याचा वारंवार मनाच्या खिडकीत येणारा प्रत्यय सहन करणे सोपे नाही.

कोणत्याही मॅनेजमेन्ट स्कूलमध्ये हे शिकविले जात नाही. मग हे शिकायचे कसे ? वेळ आणि अनुभव यापेक्षा मोठे गुरू नाहीत. आरडाओरडा करायला शक्ती लागत नाही, ती शांत राहायला लागते. अशावेळी बाळगलेले मौन हे तुमच्या दुर्बलतेची निशाणी नसून तुमच्या आत्मिक शक्तीचा तो साक्षात्कार आहे आणि ही शक्ती एका दिवसात येत नाही. तिचा थेंबे थेंबे संचय करावा लागतो. तुमच्या निघून जाण्यात तुमचा पराभव नसतो, तर ती तुमची प्रगल्भता असते. आरोप करणाऱ्यांचे पितळ उघडे पडतेच आणि कालांतराचे इतरांनाही सत्य समजते. तोपर्यंत तुम्ही बरीच प्रगती केलेली असते.

शेवटी काय तर, आपण प्रत्येकाच्या दृष्टीने चांगले असू शकत नाही, पण आपण त्यांच्यासाठी उत्कृष्ट आहोत जे आपल्याला समजतात. माणसाने स्वतःच्या नजरेत चांगलं असलं पाहिजे, लोक तर देवाला पण नाव ठेवतात.

एक जळजळीत सत्य !

मी एक स्वप्न पाहिले

लहानपणापासुन सर्वांचे माझ्याकडे एकच ताणे
शाळेत न जाण्यासाठी नाही करायचे कसलेच बहाणे.
यायणा-जायणा सांगायचे पण तरीही अभ्यासच कर म्हणायचे
अभ्यास नाही केल्यावर पोरगी भेटणार नाही वरुन म्हणायचे

घरच्यांचा ताण, शिक्षकांचा ताण, त्यावरती मित्रांचा ताण
काही झाली गडबड तरी खबर घरी असायची
कशीकाय झाली भानगड याची मला खबर नसाची
पण नंतर कळलं की ही तर मित्रांचीच किमया असायची

दररोज प्रमाणे असच वर्गामध्ये एका कोपऱ्यात झोपी गेलो
पण समोरचे दृश्य पाहून मी हपकवूनच गेलो
अभ्यास केला, परिश्रम केले, इंजिनिअर होण्याचे स्वप्न पुर्ण झाले
गाडी, बायको, पोरंबाळं सर्व काही मिळाले

मग माझे आई-वडिल माझी अभिमानाने पाठ थोपटू लागले
मला पण घरच्यांना आनंदाने एक गोष्ट सांगावीशी वाटली
बघा तुमच्या मुलाची ही किमया कशी वाटली
आनंद मी लुटत होतो, शहरो-शहरी फिरत होतो

पण अचानक कुणीतरी माझ्या कंबरडेतच लाथ घातली
उठलो तर सर म्हणाले बोल बाळा आजची झोप कशी वाटली
तेव्हा लक्षात आले गाडी गेली घोडी गेली मारखाण्याची वेळ आली
मार खाल्ला पण त्या इवलूश्या स्वप्नाची जिवनच बदलून गेले

अभ्यास आता करत आहे स्वप्नाच्या दिशेने जात आहे
शिक्षकांची शाबासकी घेऊनच घरी येत आहे
आणि आई-वडिलांचे दर्शन घेऊनच निघत आहे. शिकलो
स्वप्न पाहणे चुकी नाही ते पुर्ण न करणे ही आपली चुकी आहे.

- शुभम इंगळे

राजांचा इतिहास

रणरणणी नाचते मराठी तलवार ।
सपसप कापत चाले मुंडके हजारो हजार ॥

सण सण सण छाताडावर झेलत होते वार ।
तरी तत्पर उभे, मायभूमी रक्षणा मराठी सरदार ॥

अरे अटकेपार फडकवला भगवा होतोच आम्ही खास ।
दिल्लीचा ही तख्त राखिला हा आहे महाराष्ट्राचा इतिहास ॥

खंडखंडण्या मुघल सत्ता, अखंड स्थापण्या हिंदुत्वाची मशाल ।
शिवनेरीवर जिजाई पोटी जन्माला भोसले शिवाजी बाल ॥

रायरेश्वरी स्वराज्याची शपथ घेतली हरहर महादेव गर्जुन ।
गडामागून गड जिंकून, टाकली बादशाही हादरुन ॥

टरटरटरा फाडला प्रतापगडच्या पायथ्याशी खान ।
काय सांगू राजाची किर्ती, होता शंकराचा अवतार महान ॥

निश्चयाचा महामेरु अखंड स्थितीचा निर्धार ।
बहुतजनांसी आधारु, योगीराज माझा ॥

- निखिल झरेकर

कधी नव्हे मी आज एकटाच शांत निजलो होतो ।
आपल्या माणसांच्या गर्दीत मी आईला शोधत होतो ॥
श्वासात माझ्या अखेरचा जिवन माझ डोकावलं ।
कधी न विचारणारा गाव माझ क्षणभरात गोळा झालं ॥
निजुन गेलो शांत तरी, प्राण माझा तळमळत होता ।
अधुन्या राहिलेल्या गोष्टीसाठी जीव तळमळत होता ॥

सुन्न झालेल्या नजरेने घरचे मला बघत होते ।
उठवा माझ्या लेकराला सारखे ते म्हणत होते ॥
पंचपकवान खायला देणारी आई, आनंदान वाट बघत होती ।
पण निजलेला पाहुन मला ती अर्धमेली झाली होती ॥
माझ्या प्रत्येक माणसाच्या डोळ्यात अश्रु दाटले होते ।
बालपणानंतर पुन्हा शेवटची अंधोळ घातली होती ॥
डोळे बंद असुनही माझा प्राण आईला बघत होता ।
तिचा सर्वात लाडका मुलगा आज संपलेला होता ॥

का कुणास ठाऊक आज बाबा शांत बसलेले होते ।
कदाचित त्यांच्या मुलावर नियतीसुद्धा रुसली होती ॥
रडणाऱ्या आवाजाने मी स्तब्ध झालो ।
कोणी हार घालत होते, कोणी पाणी पाजत होते ॥
शेवटची अंधोळ होती माझी गरम पाण्याची ।
कल्पनाच नव्हती कोणाला माझ्या अचानक जाण्याची ॥
ज्यांच्यासोबत बालपण गेल, त्यांनी मला खांद्यावर घेतल ।
स्वप्नांच्या गोष्टीसारखा मी राजा झालो होतो ॥
सगळे होते पाई चालत मी खांद्यावर जात होतो ।
माहित नाही अस काय, वेगळ काहीरी घडत होत ॥
दुर गेलेल्यांचेही आज माझ्यावर प्रेम जळत होते ।

कल्पनात्मक कथन

आई सोबतची नाळ आता मी बाबांशी जोडली होती ।
कारण आईने साथ माझी घरातच सोडली होती ॥
सगळे मला जाळायला नेऊ लागले होते ।
मी मात्र एकटाच घरी आईला बघत होतो ॥
माझी माय ठसाठसा रडत होती ।
मी तिला सांगत होतो की, मी जिवंत आहे ॥
पण माझ कोणीच ऐकत नव्हते ।
माझी आत्मा घरातल्या त्या भिंतीवर घुमत होते ॥
जिथे मी माझे स्वप्न लिहिले होते ।

अधुर स्वप्न घेत मी स्मशानात जात होतो ।
जाता जाता माझी माय कुठे आहे हे मी शोधत होतो ॥
वेळ हळुहळु सरकत होती, सगळ्यांनी मला लाकडांवर ठेवले होते ।
मला जाळायला बाबा पुढे आले होते, मी ओरडत होतो ॥
मला जाळु नका, मला जाळु नका ।
शेवटी सगळे घरी निघुन गेले ॥
मी मात्र शांत जळत राहिलो ।
जाता जाता म्हणून गेलो, माझ्या आईच्या पोटी पुन्हा जन्म देणे देवा ॥
ऐवढे म्हणून माझी राख होऊन गेली होती ॥

- जयकुमार राठोड

मेरी प्यारी बहना... तेरा क्या कहना...

मेरी भावनाओं की नदियों में बहन का प्यार बहता है ।
खुशहाली की गलियों में फुलसा सुगंध भरता है ॥१॥

संगीत की अनोखी भाषा में स्वर की जगह सुर ले ।
मेरी कविता की पंक्ती में भावना की जगह बहन ले ॥२॥

समझदार है मेरी बहना समझदारी की परीसीमा है ।
मेरे कर्म का विश्वास है बहना कर्म पुर्ती की कामना है ॥३॥

संयम और गुस्से का अनुपम संगम दिखता नहीं कहीं आजकल ।
मेरी बहन में दोनों झलके कड़ी धूप में जैसे बारीश के बादल ॥४॥

बहना मेरे दिल का अनदेखा हिस्सा प्रेम, विश्वास और गरिमा का किस्सा ।
मुश्किल घड़ी में साथ निभाती न उगमगाता दृढ़ संकल्प जैसा ॥५॥

मुश्किल लगती धड़ियों में बहन का हाथ साथ निभाये ।
फिरसे लड़ते रहने में बहन का विश्वास रंग दिखलाये ॥६॥

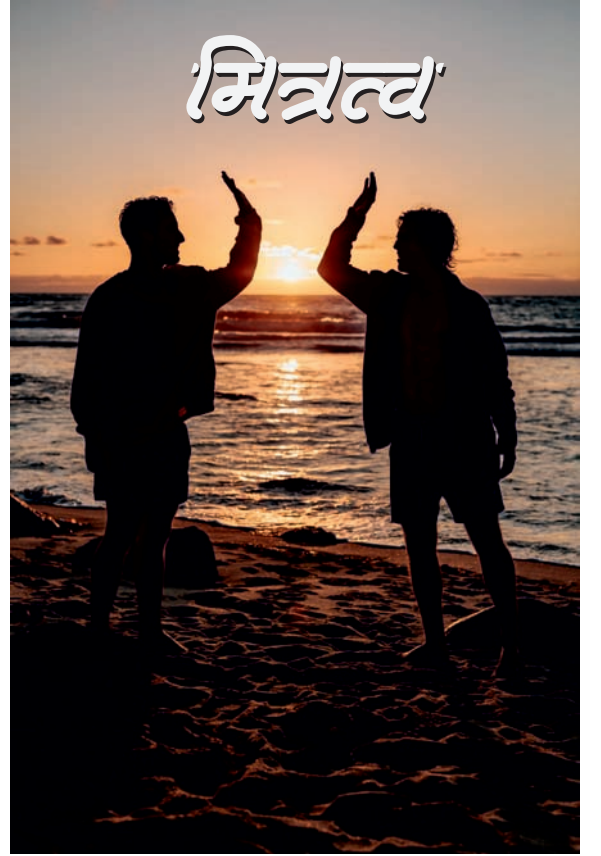
दया की इस विशाल सागर में बहन का साथ प्रोत्साहित करें ।
दोस्त सी आसान भाषा में बहन से संवाद रंग भरे ॥७॥

बहन भाई लड़ते हैं छोटी छोटी बात पर झगड़ते हैं ।
मुश्किल घड़ी तुम आजमाके देखो बहन भाई एकसाथ खड़े ॥८॥

संस्कृत और समृद्ध भारत भूमीपर राम और सीता का प्यार दिखता है ।
लेकिन वो बहन-भाई का प्रित भुले रावण-सुपर्णखा नाम झलकता है ॥९॥

गंगा यमुना गोदावरी सरस्वती नर्मदा कावेरी ।
मेरी बहन की दर्शाये भारत भूमीकी जलवाहिनी ॥१०॥

- संकेत कोकाडवर

मैत्रीसाठी जीवलगाने जगाशी वैर घेतले ।
आस्मानी संकटातूनी पाऊल बाहेर टाकले ॥१॥

जगण्यासाठी मित्र, सोबती, सखा तो असावा ।
जीवनाच्या या वाटेवरती हितचिंतक असावा ॥२॥

स्वतःचाच विचार करणे ध्येय त्याचे नसे ।
असाच सच्चा जीवलग मित्र जीवनी वसे ॥३॥

जीवनाचे हे ध्येय असे मैत्रीसाठी जीव देणे ।
संकटाच्या प्रत्येक वेळी खंबीर साथ देणे ॥४॥

प्रत्येकाच्या या सुखी जीवनी मित्र असा असावा ।
मैत्रीच्या नावाने केवळ देखावा नसावा नसावा ॥५॥

संशयाने अंतर वाढे, चिंता वाढे होई न कोणी सुखी ।
मैत्रीच्या हा सुखद ठेवा कधी न करी दुःखी ॥६॥

मैत्री हा या जगताचा अविस्मरणीय ठेवा ।
प्रत्येकाच्या अखंड जीवनी सतत रहावा ॥७॥

- संकेत कोकाडवर

संघर्ष

संघर्षाचे खेळ खेळता आता थकलीया
कितपत आणखीन लढायाचे या विचारांनी थबकलिया

मनाला काही करून थांबवलं आहे
पण या कुविचारांना कसा निरुत्तर करू उमजेना

कधी मनात येत सोडावा हा खेळ
द्यावा या जीवाला ही थोडासा तरी वेळ

- श्रद्धा बर्वे

राग दे सुर दे
नव्या आयुष्याला बहार दे

दिशा दे गती दे
संधींना अवकाश दे

आशास प्रगती दे
निराशास शक्ती दे

सपनांना मार्ग दे
पंखांना उडान दे

संकटांना हार दे
नव्या आयुष्याला बहार दे

नव्या कल्पनांना सन्मान दे
जगण्यास मान दे

- श्रद्धा बर्वे

वाटचाल

तू एक पायरी पुढे चाल
कर यशा कडे वाटचाल

कठीण आहे मार्ग जो
कर परिश्रमा ने सोपा तो

नको पाहू मागे वळूनी
कर पर्यंत वळवळूनी

नाही जाणार कष्ट व्यर्थ
तेच देणार तुझ्या आयुष्याला अर्थ

- अनिकेत रिंहे

Inspiring leadership is about to guide and motivate others to do their best.

Characteristics of inspiring leadership plays an important role for any organisation.

A true leader has various unique qualities which makes them stand out from the crowd.

A best characteristic a true leader has is empathy, they understand others before judging them. They lead and motivate others to do their best.

विविधतेत एकता

विविधतेत एकता हेच आमचे गान आहे,
आपला भारत देश खूप महान आहे.

धर्म, जात, पंथ एक हाच आमचा वारसा आहे
लहान असो वा मोठा, दीन असो वा दुबळा
या भूमातेला सर्व समान आहे.

हिंदू, मुस्लीम, सिख, इसाई सगळे जपतात बंधूभाव,
आमच्या अस्मितेकडे वाकड्या नजरेने पाहिल तर सोडणार नाही
धर्म जरी विविध असले तर एका आईची लेकर आहोत आम्ही,
आमच्यातल्या विविधतेला आमचा कमीपणा समजू नका तुम्ही
खुप प्राचिन अशी संस्कृती आहे आमची
यमुना, गंगा, सिंधूचा प्रवाह आमच्या रगारगातून वाहे

एकता, बंधूता, समता ही आमची मूल्य आहे
कुणावरही झालेला अन्याय आम्ही न सहे.

आमच्या विविधतेत एकता हीच आमची ओळख खरी
आम्हाला वारंवार एकत्र आणते आमच्या वितूची वारी
हिच आमची आण, बाण, शान
आणि हाच आमचा खरा स्वाभिमान

सर्व धर्म समभाव हीच आमची परंपरा
आमच्या देशाचा स्वगणपेक्षाही सुंदर नजारा

आमच्या सामर्थ्यावर आमचा विश्वास आहे
सर्वश्रेष्ठ, धैर्यशील, कर्तव्यदक्ष असा आमचा इतिहास आहे
एकमेकांशी मतभेद कधी करणार नाही हा आमचा निश्चय,
'एकमेका सहाय्य करु अवघे धरु सुपंथ' ही आमची सवय

वसुधैव कुटुंबकम हाच आमचा बाणा आहे,
भारत सर्वधर्म समभाव असलेला जगातचा एकमेव देश आहे
असो दिवाळी, दसरा, क्रिस्मस किंवा इद
अतिथी देवो भव हीच आमची रीत.

सफर जिंदगी का

सपनों से भी आगे बढ़कर मैंने कुछ पाया था ।
पता नहीं की ये पाने के लिए क्या खोया था ॥

आंधी बनकर लहरो के बाद लहन चुनोती बनकर आती थी ।
नौका बनकर डगमगते न हारते सफर की सुरुवात कि थी ॥

जीत मेरी हार जैसी थी पता नहीं जीत कैसी थी ।
आसपास भीड़ देख जित की लहन उछलती थी ॥

लोगो की बातों से हर रोज मरता था ।
क्या करू यार ये दिल बड़ा कमजोर था ॥

फिर सोचा भाई 'ऑल इज वेल' बोल और आगे चल ।
तेरा लक्ष है वहा हतौडा मारकर तो चल ॥

क्या दिन थे वो सोच कर ही डरता था ।
कुछ तो सिखाया उन दिनों ने ये सोच कर खुश होता था ॥

बात तो साफ है, रास्तों के कांटों को हटाकर दौड़ना तो पड़ेगा ।
जो काटे नहीं हटायेगा वो जिंदगी भर पछतायेगा ॥

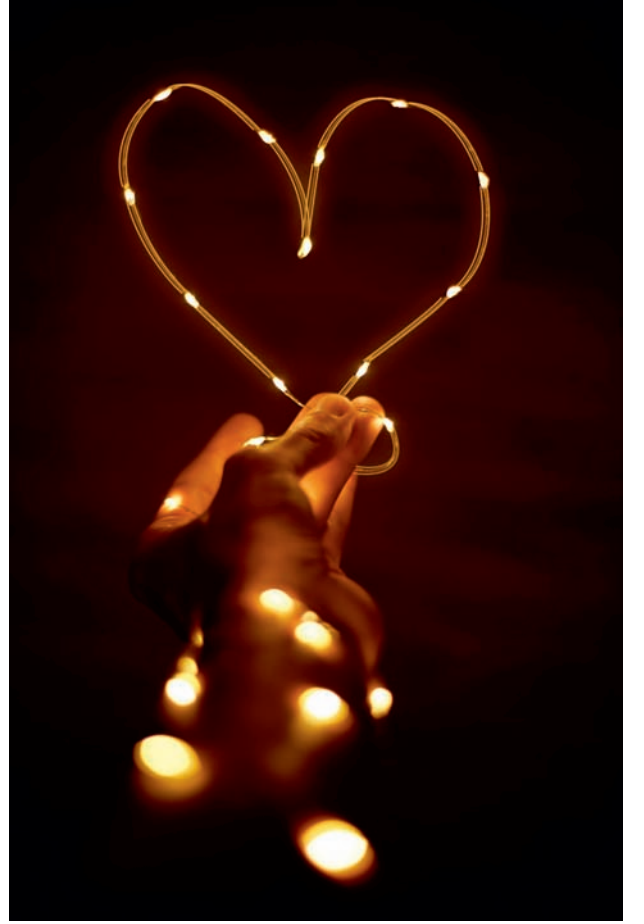
तलवार उठाकर मारने की बात नहीं ।
जो देखे अपने आपको झांककर ऐसी बात किसी ने भी नहीं ॥

- शुभम इंगळे

- प्रिया जगधने

मुकद्दीफ इश्क !

इश्क का रंग लाल, ऐसा क्यु ?
 इश्क का भी कोई रंग, होता है क्या ?
 और इश्क जैसा भी कभी कुछ, होता है क्या ?
 इश्क का मतलब हर किसी के लिए एक हो, ये जरूरी है क्या ?
 और जहा मतलब हो वहा इश्क भी कभी, होता है क्या ?
 इश्क किसी एक से ही हो, ये जरूरी है क्या ?
 और जो हर किसी से हो, वो भी इश्क होता है क्या ?
 इश्क किसी इंसान से ही हो, ये जरूरी है क्या ?
 और अगर वो इंसान ना हो तो वो भी इश्क, कहलाएगा क्या ?
 इश्क का मतलब सिर्फ दो प्रेमियों के बिच का वो ऐहसास है क्या ?
 तो बाकी सब रिश्तों के बिच का वह ऐहसास, इश्क नहीं है क्या ?
 इश्क जिंदगी में एक ही बार हो, ये जरूरी है क्या ?
 इश्क का बार बार हो वो भी, इश्क ही है क्या ?
 इश्क को पाना हर किसी के बस की बात नहीं, ये इश्क इतना महंगा है क्या ?
 सुना है इश्क में लोग बिकते भी है, कबखत ये इश्क इतना सस्ता भी है क्या ?
 हर मोड पर हर किसीके हिसाब से अपने आप को तबदिल करना, यही इस इश्क की फितरत है क्या ?
 ये इश्क इतना जरूरी है क्या ?
 और इश्क जैसा भी कभी कुछ, होता है क्या ?

आंखों से जब आंखें मिलीं
 तब जाके कहीं बात हुई
 जो बात लफ्ज बयां ना कर पाए
 आंखों ने वो बात बोल दी
 झील सी गहरी आंखे उसकी
 कितना कुछ कह गई
 अंजान थी जिन अरमानों से में
 अब जाके उन्हें जान पायीं
 आधी अधूरी सी थी कहानी अब तक
 अब जाके वो पूरी हो गई
 बेनाम सी थी एक उलझन सीने में
 अब जाके वो सुलझ गई
 कुछ बातें थी अन कहीसी
 पर अब तो सब कुछ सामने हैं
 बताओ ना
 क्या यही प्यार हैं ?

- गौतमी देशपांडे

ACTIVITIES

FDP on Cyber Security

FDP on Sales Force Essentials

CODE-EVE 2K19 Technical Event

Graduation Ceremony

Industrial Visit - TCS iON

Parent-Teacher Meet

FDP on PPS Subject

Firodiya Karandak Participation

Dajikaka Gadgil Karandak Participation

Teachers' Day Celebration

QIP State Level Seminar

Internal Hackathon - 2020

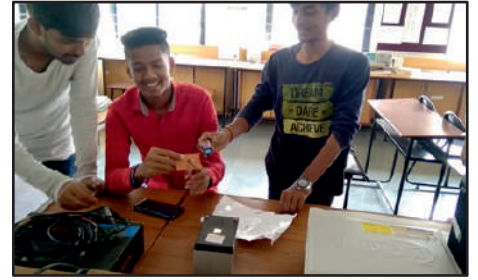
ACTIVITIES

Parent Teacher Meet

Republic Day Celebration

Mini Project Competition (Engineer's day)

Physical Fitness Club

Robotics workshop

Students' presentation

Sports - Girls' volley Ball team

Sports - Kabaddi

Visit - Residential Building

Surveying and Levelling

Auto CAD Training

Auto CAD Training

ACTIVITIES

3D Printing Training

Autonomous Robotic Vehicle Training

Project Based Learning

Structural Design and Analysis Training

All - Terrain Vehicle (ATV)

Topper List 2020-21

Department Computer Engineering *SE Computer*

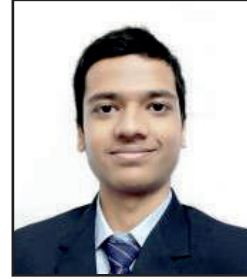
Jambure Shravani
(9.95)

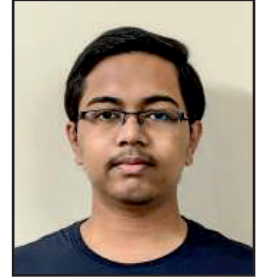
Kinge Gayatri
(9.95)

Patil Satyen
(9.91)

Anuj Sharma
(9.86)

Dalvi Gaurav
(9.86)

TE Computer

Shinde Ameya
(10.0)

Rai Ashwani Kumar
(10.0)

Bandre Vishal
(10.0)

Bidave Rushikesh
(10.0)

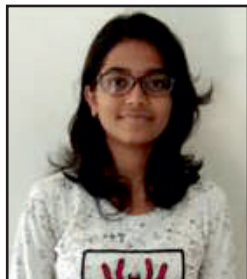

Chavan Vijay
(10.0)

BE Computer

Zunjuk Kanchan
(9.11)

Jadhav Vishakha
(9.03)

Mulla Sahil
(8.85)

Mahale Shreyas
(8.82)

Deochake Samiksha
(8.79)

Department Civil Engineering *SE Civil*

Kulkarni Vaishnavi
(9.57)

Behare Prajwal
(9.57)

Deshmukh Yash
(9.5)

Lhayakar Abhishek
(9.23)

Bhadane Aditya
(9.16)

Topper List 2020-21

Department Mechanical Engineering *SE Mechanical*

Bhati Sanket
(9.3)

Chincholi Bhagesh
(9.27)

Shinde Akshay
(9.07)

Etane Atharv
(9.05)

Rutvik Anil
(8.91)

TE Mechanical

Chavan Shubham
(10)

Dongare Hrushikesh
(10)

Inamdar Valeed
(10)

Jadhav Siddhesh
(10)

Jambhale Ganesh
(10)

BE Mechanical

Kothavale Dattaraya
(9.12)

Sabade Vivek
(8.69)

Kale Anil
(8.39)

Mugle Madhav
(8.39)

Yevale Hrushikesh
(8.38)

FE (Department of Engineering Sciences)

Gonge Rushikesh
(9.36)

Dhamdhare Anushka
(9.05)

Wagh Nikita
(9.02)

Vaidya Akshay
(8.91)

Dahikar Preetishkumar
(8.86)

